

Farvand kun havde benyttet simple Nuser og derfor blev meget foruroliget, da Syberne begyndte at komme med deres Baad, hvorfor man i sin Tid indgav Andragende til Folkethinget mod Anvendelsen af disse Baad. Man var imidlertid kommen til den Erkendelse, at man dengang petitionerede ganske imod sin egen Interesse; thi efterat man senere havde lært Sybernes Fiskemaade og optaget denne, var Udbyttet blevet langt større, uden at en Aftagen af Fiskemængden, som fornævnt, havde været bemærkelig, uanset det baade af de steb lige og af fremmede Fiskeres vedblivende derom i Andragendet skildrede stærke Fiskeri.

4. Andragende fra 43 Fiskere af Troense By og nærmeste Omegn (indbragt den 18de Januar 1881 ved Folkethingsmanden for Præstø Amts 3die Valgkreds, Leth),

Andragendet er saaledes lydende:

„Undertegnede 43 Fiskere af Troense By og nærmeste Omegn tillade sig herved ærbødigst at henvende sig til det høitærede, af Folkethinget nedsatte Udvalg angaaende den af Regjeringen forelagte Fiskerilov — for om muligt ved vor Udtalelse at kunne bidrage til, at der ved en Lovs Udstedelse om Fiskeriet kunde blive taget saadanne Hensyn, der ikke vilde umuliggjøre vor Næring og tilintetgjøre hele vor Eksistens.

Med stor Interesse og varm Paaskjønneelse have alle vi undertegnede Fiskere læst de Herrer Folkethingsmand Leths, Albertis og B. Christensens Udtalelser i Folkethinget ved Fiskerilovens 1ste Behandling den 6te og 7de December, og i det Hele maa vi Alle som En udtale som vor Overbevisning, at den Maade, paa hvilken de Herrer have talt Fiskernes Sag, fuldstændig svare til de Forventninger, vi i saa lang Tid have næret, naar der blev alvorlig Tale om en Lov, der dels skulde værne om de danske Fiskere ligeoverfor fremmede Fiskeres Overgreb paa og ved vore Kyster, samt naar der skulde sættes bestemte Grændser for Udøvelsen af vor Gjerning.

Det staar aldeles klart for os Alle, at, naar der i Regjeringsforslaget i §§ 5, 6, 7, 8, 11 og 37 den ene Gang efter den anden accentueres Forbud mod Bundslæbevaad, ville vi aldeles blive ødelagte.

I mange Aar have fremmede Fiskere drevet Baadfiskeriet i Svendborgsund, paa Luntebugten og ved de her omliggende Øer; vi faae og vare Bidner til, hvorledes der drevs et fortrinligt og lønnende Fiske, men vi havde ingen Redskaber, vi havde kun vore tarvelige Garn og simple Nuser; vi kjendte intet Andet; men efterhaanden som vi fik Dinene op for, hvor langt vi stode tilbage med Redskaber, bleve vi selvsjælgelig ivrige efter at faae de bedre og fordelagtigere anskaffede, og hvormange Dage fulde af Møie og Anstrengelse have vi ikke havt for at spare Skilling paa Skilling sammen for dermed at anstaffe os de fordelagtigere — men tillige efter vore Forhold kostbarere Redskaber.

Saa begyndte vi for saa Aar siden at fiske med Bundslæbevaad, og lad os sige det, det har været det bedste Fiske, vi nogensinde have kjendt; lysere og freidigere kunde vi hver September se Vinteren møde, og var der end Forskjel paa de enkelte Fiskeres Avance, saa var det dog et Fiskeri, der i sin Helhed var lønnende.

Vi ere altsaa naaede saa vidt, vi Fiskere her i Svendborgsund, at vi kunne se en taalig Fremtid møde, at vi nogenlunde kunne faae vore faa og tarvelige Fordringer til Livet tilfredsstillede, og saa, ja, saa kommer Regjeringsforslaget og vil aldeles ødelægge os.

Vi hebe endvidere det ærede Udvalg erindre, at det er en saare vanffelig Tid for Seilskibene, flere af os Undertegnede have tidligere dels selv ført Skib, dels faret som Styrmand; disse Stillinger kunne vi ikke mere erholde, dels paa Grund af Fragtmarkedets vedvarende Tendents, der bestandig viser sig lavere og lavere, dels den næsten ophørte Nybygning af Skibe og dels fordi de lave Syrer umuliggjøre, at vi deraf kunne ernære vore Familier.

Hvorledes vil det nemlig gaa, forsaavidt Regjeringsforslaget bliver vedtaget som Lov, bestandig flere og flere sarend Sømand maa give sig til at fiske, til nogen Gjerning paa Landjorden egner Sømanden sig i Almindelighed jo nu engang ikke.

Skal der saaledes sættes snevre Grændser for vort Fiskeri, f. Ex. med Afstandsbestemmelsen af 300 Favne fra Kysten, saa kunne vi ligesaa godt Alle tilhobe hugge vore Damjoller til Pindebrænde og slænge vore Redskaber; ingen af os ere istand til ved egen Hjælp at anstaffe os større søgaaende Fartøier for at drive Havfiskeri.